FORȚA MARELUI OCTOMBRIE

Se împlinesc 44 de ani de cînd muncitorii și țăranii din Rusia, sub conducerea eroicului partid comunist, creat de Vladimir Ilici Lenin, au răsturnat dominația capitaliștilor și moșierilor și au instaurat Puterea Sovietică.

Rupînd lanțul imperialismului în Rusia, una din cele mai mari țări ale lumii, Marea Revoluție din Octombrie a zdrobit puterea capitaliștilor și moșierilor, a instaurat dictatura proletariatului, creînd un stat de tip nou — Statul sovietic, o democrație de tip nou — democrația pentru oamenii muncii. Biruind greutăți neînchipuit de mari, poporul sovietic, sub conducerea gloriosului Partid Comunist, a asigurat victoria deplină și definitivă a socialismului și pășește azi la înfăptuirea visului de aur al omenirii — comunismul.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a avut loc acum 44 de ani, a accelerat nemăsurat de mult prefacerile în lumea contemporană, a deschis, pe toate meridianele, drumul unor evenimente furtunoase, cruciale. Sub steagul marxism-leninismului s-au produs transformări epocale, care au dat lumii o nouă înfățișare social-politică. Pe drumul deschis de Revoluția din Octombrie, omenirea a obținut o victorie capitală: făurirea sistemului socialist mondial și schimbarea raportului de forțe în favoarea socialismului, fapt cu imense consecințe asupra dezvoltării istorice, izvor de mărețe perspective. Triumfînd pe o mare parte a globului, ideile marxism-leninismului și-au dovedit cu prisosință uriașa capacitate transformatoare, rolul de călăuză sigură în realizarea celor mai adînci prefaceri din lume.

Pe calea deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie înaintează astăzi, umăr la umăr, un miliard de oameni, strînși uniți în puternicul lagăr socialist. Se dezvoltă și se consolidează necontenit sistemul mondial socialist, în timp ce pozițiile imperialismului slăbesc, orînduirea capitalistă discreditîndu-se tot mai mult în fața popoarelor. Socialismul a cîștigat noi și noi victorii, a învins deplin și definitiv în U.R.S.S. și se construiește cu succes în țările de democrație populară. Astfel, sistemul socialist constituie factorul care determină într-o măsură tot mai mare dezvoltarea mondială.

Succesele obținute de poporul sovietic sub conducerea P.C.U.S. în cei 44 de ani de la victoria Revoluției Socialiste din Octombrie confirmă în modul cel mai grăitor, superioritatea socialismului. Rodnicul bilanț făcut de cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. a demonstrat, în mod convingător, întregii lumi forța și trăinicia economică a Uniunii Sovietice, superioritatea ei. Sub conducerea partidului lor comunist, oamenii sovietici au obținut succese remarcabile în îndeplinirea planului septenal. Astăzi, Uniunea Sovietică deține pozițiile cele mai înaintate în domeniul științei și tehnicii. Stîrnesc admirația întregii lumi realizările epocale ale U.R.S.S. în acest domeniu.

Țara Marelui Octombrie, care a deschis drumul spre o orînduire socială superioară, comunismul, este aceea care a deschis omenirii drumul spre cosmos. Forța materială și spirituală acumulată de Uniunea Sovietică în cele peste patru decenii, dau acum posibilitatea poporului sovietic de a intra într-o nouă etapă a dezvoltării sale, trasată de istoricul Congres al XXII-lea al P.C.U.S. — etapa construirii comunismului.

In lumina perspectivelor deschise de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. apare și mai clară inevitabilitatea istorică a pieirii capitalismului, și a victoriei orînduirii noi, socialiste și comuniste.

„Călăuzindu-se după măreața învățătură leninistă, după experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — a spus tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. — partidul nostru conduce poporul romîn pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste". Mergînd pe drumul deschis de Marele Octombrie, poporul romîn, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a obținut succese hotărîtoare în construirea socialismului în patria noastră.

Entuziasmat de mărețul program de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră, elaborat de Congresul al III-lea al P.M.R., poporul romîn înfăptuiește cu hotărîre sarcinile privind dezvoltarea bazei tehnice materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor socialiste în întreaga economie. Realizarea acestor obiective deschide în fața poporului nostru orizonturi și mai luminoase, deschide perspectiva trecerii treptate, alături de celelalte țări socialiste, la construirea comunismului.

Revoluția din Octombrie a pus la ordinea zilei unicul mod de existență mondială posibilă în epoca noastră — coexistența celor două sisteme social-economice opuse. Nașterea statului sovietic a însemnat totodată apariția unei puteri căreia îi sînt complet străine războiul și agresiunea. Pacea, coexistența pașnică, stindard pe care Revoluția din Octombrie l-a înălțat în fața tuturor popoarelor, au devenit cauza scumpă a primului stat al socialismului din însăși clipa ființării sale. Mase largi de oameni din lumea întreagă s-au convins cu prisosință că socialismul și pacea sînt de nedespărțit, că luptătorii pentru socialism sînt cei mai hotărîți militanți pentru triumful conviețuirii pașnice a tuturor popoarelor; s-au convins că orice succes pe drumul creșterii forțelor socialismului în lume deschide noi perspective cauzei păcii, lovește direct în lagărul războinic, diminuîndu-i posibilitățile agresive. Puteri ale păcii, prin însăși natura orînduirii lor sociale, țările sistemului socialist mondial constituie principala forță antiimperialistă, antirăzboinică a zilelor noastre. Puterea economică și militară a Uniunii Sovietice, a tuturor țărilor socialiste reprezintă o stavilă în calea imperialiștilor, amatori de războaie mondiale.

Sărbătorind cea de a 44-a aniversare a gloriosului Octombrie, poporul romîn își exprimă recunoștința sa fierbinte față de poporul sovietic care l-a ajutat să se elibereze, să-și ia soarta în propriile sale mîini și să-și clădească o viață mai luminoasă. Pentru oamenii muncii din țara noastră, prietenia cu marele și puternicul Stat Sovietic constituie un titlu de mîndrie și un puternic izvor de putere și încredere în viitor.

Imbold în muncă și luptă pentru toate popoarele lumii

La Moscova, Leningrad, Kiev, Tbilisi ca și pe tot întinsul țării care a pornit la construirea desfășurată a comunismului, oamenii sovietici sărbătoresc azi aniversarea Marii Revoluții din Octombrie. „Totul pentru om, pentru binele lui", iată esența acestui minunat contur al vieții comuniste pe care l-au schițat cu atîta forță, nemuritoarele și biruitoarele idei ale lui Lenin, care călăuzesc și actualul Program al P.C.U.S. Azi popoarele sovietice scriu marea carte a lumii: cartea societății comuniste. Și tot ce va cuprinde ea este atît de măreț, atît de uman, încît această victorie a oamenilor sovietici constituie un adevărat imbold în muncă și luptă pentru toate popoarele lumii.

Sînt fericită că trăiesc și muncesc într-o țară socialistă. Știu că urmînd exemplul Uniunii Sovietice, întregul lagăr socialist va construi cu fermitate comunismul. Ca profesoară și ca sportivă, sînt hotărîtă să muncesc cu tot avîntul împreună cu ceilalți oameni ai muncii din patria mea pentru ca, în felul acesta, să contribui și eu la efortul unanim al poporului nostru care, sub conducerea partidului, luptă pentru un viitor luminos, pentru pace în întreaga lume.

CATRINEL FOLEA
din lotul republican de tenis de masă

Învățăm de la prietenii noștri dragi, SPORTIVII SOVIETICI

Întîlnirile mele cu Larissa Latînina...

Larissa Latînina... Un nume cunoscut iubitorilor de sport din țara noastră, o sportivă care strălucește de mulți ani în confruntarea cu cele mai mari gimnaste ale lumii. Cînd mă gîndesc la ea retrăiesc aievea, cu aceeași vie emoție, momente din întîlnirile care ne-au adus pe amîndouă în aceleași concursuri...

... Parcă o văd la Jocurile Olimpice de la Melbourne, în 1956. Calmă, Larissa se pregătește să execute primul exercițiu. Cîtă grație, cîtă eleganță, cîtă siguranță în mișcări. Punctajul superior confirmă calitățile excepționale ale talentatei gimnaste sovietice.

... Un an mai tîrziu, ne-am întîlnit chiar în Capitala țării noastre, unde s-au desfășurat întrecerile din cadrul „Cupei Europei". Apariția Larissei în sala Floreasca a fost însoțită de ropote nesfîrșite de aplauze. La fel ca și trecerea ei pe la fiecare aparat. Totul purta amprenta unei măiestrii desăvîrșite !

... In 1958, la Moscova ne-am reintîlnit cu prilejul campionatelor mondiale. Și Larissa avea să facă din nou dovada excepționalelor ei calități, întrecîndu-se pe sine. Locul I și titlul de campioană mondială a fost răsplata meritelor ei.

... 1960. Din nou la București. Prilejul ? Intîlnirea bilaterală R. P. Romînă-U.R.S.S. Și de data aceasta, Larissa a cucerit inimile miilor de spectatori de la Floreasca !

... Ne-am reintîlnit apoi la Jocurile Olimpice de vară de la Roma, în august. Ca și la Melbourne, gimnastica feminină sovietică și-a demonstrat cu prisosință marea ei superioritate. Larissa Latinina, Sofia Muratova și Polina Astahova s-au situat pe primele trei locuri !

... Și, în sfîrșit, Leipzig 1961, în „Cupa Europei"... O pleiadă de gimnaste au dat asaltul pentru cucerirea locului I. Dar Larissa n-a putut fi totuși întrecută...

... Am învățat mult de la Larissa Latinina. Secretul succeselor, după spusele ei, constă în repetări, în cît mai multe repetări. Acestea îți măresc siguranța în execuții, te ajută să treci cu deplină stăpînire peste fiecare aparat, îți elimină tracul. Dar, obținerea unor performanțe mari presupune nu numai o pregătire asiduă, atentă, științifică. Sportivului i se cere în același timp să fie animat și de o dragoste nemărginită față de culorile patriei dragi, față de poporul pe care îl reprezintă. Acești doi factori constituie, de fapt, cheia succeselor.

Intîlnirile mele cu Larissa Latinina sînt totdeauna prilej de bogate învățăminte. De aceea este ușor de imaginat cît de nerăbdătoare sînt să o revăd anul viitor, la „mondialele" de gimnastică de la Praga.

ELENA LEUȘTEANU
maestră a sportului

Cele mai bune aruncătoare de suliță din lume din acest an — Elvira Ozolina și Maria Diaconescu — sînt două bune prietene. Cu ocazia diferitelor concursuri la care participă împreună sau prin zecile de scrisori pe care și le trimit, aceste două excelente atlete schimbă impresii asupra antrenamentelor și întrecerilor făcînd un rodnic schimb de experiență.

O școală minunată

De cîte ori îmi amintesc de primul meu drum în Uniunea Sovietică retrăiesc din plin bucuria care-mi copleșise întreaga ființă și imensa nerăbdare cu care așteptam să ajung o dată la Moscova. In toamna anului 1950 am fost trimis să studiez la Institutul Central de Cultură Fizică. Cu ajutorul colegilor mei și al cadrelor didactice am reușit ca în scurt timp să depășesc dificultățile inerente oricărui început, să-mi însușesc temeinic limba rusă și să învăț cît mai bine materiile predate.

In cei patru ani petrecuți la Moscova am legat prietenii trainice cu numeroși colegi și în special cu unul dintre ei, săritorul în lungime Vladimir Popov, astăzi antrenor de seamă al lotului unional, cu care port o strînsă corespondență. In acești ani am avut posibilitatea să învăț la cursuri și la lecțiile practice, sumedenie de lucruri deosebite pe care mă străduiesc să le aplic acum în activitatea mea de fiecare zi. De un mare folos pentru munca de astăzi mi-a fost și faptul că am avut ocazia să urmăresc cu toată atenția ședințele de lucru ale „Școlii de ridicare a măiestriei sportive", organizată pe lîngă Institut. La această școală participau majoritatea atleților de seamă din Uniunea Sovietică, printre care Leonid Scerbakov, Iurii Lituiev, Vladimir Kazanțev, Irina Begleakova ș. a.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult la sportivii sovietici, pe care am avut ocazia să-i cunosc îndeaproape, la această școală sau în Institut, a fost conștiinciozitatea deplină cu care se pregătesc în tot timpul anului, voința lor nestrămutată și înaltul patriotism cu care luptă pentru obținerea unor rezultate de o valoare cît mai ridicată. Aceste calități morale, care îi caracterizează pe oamenii sovietici, am căutat și caut să le educ permananet în cadrul diferitelor tabere de pregătire sau în cadrul obișnuitelor ședințe de antrenament cu cei mai tineri atleți și cu juniorii noștri. După părerea mea calitățile morale reprezintă un suport însemnat al rezultatelor și, dublate de o perfectă pregătire fizică multilaterală și specială, pot determina valoarea acestor performanțe sportive.

Prof. VASILE DUMITRESCU
antrenor de atletism

Antrenorii de haltere și sportivii noștri fruntași ai acestei discipline au avut în vara acestui an un oaspete de seamă: renumitul antrenor sovietic Alexandr Ivanovici Falameev. *El le-a împărtășit tehnicienilor noștri zeci și zeci de „secrete" privind buna pregătire a halterofililor și comportarea lor în concursuri.*

Două visuri împlinite

In preajma zilei de 1 Mai am vizitat Uniunea Sovietică, în calitate de turist sosit cu „Trenul prieteniei romîno-sovietice". După ce am admirat minunatele construcții ale Kievului și monumentalul Leningrad, am ajuns să văd și frumoasa capitală a Uniunii Sovietice: **„Dorogaia moia Moskva"**.

Pașii grăbiți ai turistului, ce nu poposește mult timp pe aceste meleaguri, m-au dus spre colinele Lenin, la Universitatea Lomonosov. După ce am privit încîntătoarea panoramă a Moscovei n-am putut rezista pasiunii profesionale și am vizitat minunatele colecții de mineralogie și petrografie ale marii capitale.

Eșantioane de o rară frumusețe de agat, onix și ametist mi-au rămas adînc întipărite în memorie. Totul era aranjat cu gust artistic, respectînd cele mai minuțioase reguli ale științelor geologice.

Dar, trebuie să vă mărturisesc că încă din țară mă rodea ideea de a vedea măcar o rundă a campionatului mondial de șah. Și vă spun cu toată satisfacția că am văzut-o: partida întreruptă din runda a XVII-a. Am văzut pe cei doi corifei ai șahului mondial, față în față, înfruntîndu-se în cea mai mare competiție de șah din lume. Alături de pasionații spectatori moscoviți am trăit și eu clipe de neuitat oferite de spectaculosul final de partidă dintre cei doi mari maeștri sovietici. Avînd doi nebuni contra cal, Tal a cîștigat acest final cu toată opoziția îndîrjită a lui Botvinnik. După terminarea partidei am ținut cu orice preț să obțin în cartea de onoare a asociației sportive Geologia, autografele celor mai buni șahiști sovietici. Au semnat Keres, Petrosian, Flohr, Lilienthal, Tal și chiar Botvinnik.

Nu pot uita niciodată figura inginerului Mihail Botvinnik, gesturile lui sigure, ochi lui scînteietori și sobrietatea sa care impune un deosebit respect.

...Și iată că excursia în Uniunea Sovietică mi-a împlinit două visuri: am vizitat marile construcții ale comunismului și am văzut o partidă a campionatului mondial de șah.

FLORIN CODARCEA
— geolog —

DIN ALBUMUL DE AMINTIRI

Noi, sportivii, avem foarte mulți prieteni. La marile concursuri facem cunoștință cu sportivi din diferite țări. Intrecerile se termină repede, se uită poate rezultatele, dar multe momente rămîn întipărite în minte, prieteniile legate trăiesc mai departe.

Eu am început să practic sportul preferat, tirul la talere, relativ tîrziu, în anul 1951. Trei-patru ani nu am putut ieși din anonimat. Locurile pe care le ocupam în diverse concursuri nu erau fruntașe. Pînă cînd, într-o zi, am făcut cunoștință cu un adevărat profesor care mi-a dezvăluit drumurile care duc spre măiestria sportivă. Aceasta s-a întîmplat în urmă cu aproape cinci ani, cînd pe poligonul Tunari antrenorul sovietic Pokrovski, cu răbdare de pedagog, mi-a corectat greșelile tehnice, începînd de la ținuta în timpul tragerii pînă la pregătirea armei. Sfera mea de cunoștințe tehnice a început să se îmbogățească.

Anul următor, în 1957, prima mea deplasare în Uniunea Sovietică. La concurs l-am întîlnit din nou pe antrenorul Pokrovski. Deși eram în întrecere cu trăgătorii sovietici, bunul meu prieten, antrenorul sovietic Pokrovski, mi-a dat cîteva sfaturi prețioase, m-a asistat la prima „serie", după care mi-a făcut cîteva observații tehnice, ca și cu un an în urmă la București. Rezultatul: în seria următoare am tras mai puține dubleuri, dar cu efect mai mare. Maestrul Pokrovski nu cunoștea rivalitatea sportivă...

Printre prietenii mei sovietici se numără doi mari țintași: Kalinin și Nikandrov. Ne-am întîlnit cu ei ori de cîte ori delegația trăgătorilor noștri participa la vreun mare concurs internațional de tir. Cu amicul meu, Kalinin, am stat alături pe podiumul învingătorilor, la Jocurile Olimpice de la Roma și anul acesta la „mondiale" la Oslo. Pentru prietenia noastră nu conta cine stă pe treapta mai înaltă a învingătorilor.

ION DUMITRESCU
campion olimpic la tir